

Miljøverndepartementet
Postboks 8013 Dep
0030 OSLO

Forslag til statlige planretningslinjer for en differensiert forvaltning av strandsonen langs sjøen - Høringsuttalelse fra Fylkesmannen i Nord-Trøndelag

Fylkesmannen viser til Deres oversendelse av 29.06.09. Vi viser samtidig til tidligere uttalelse fra Miljøvernavdelingen her, datert 6.8.08, hvor det ble gitt en nærmere beskrivelse av modellen for differensiert strandsoneforvaltning slik den har vært praktisert i Nord-Trøndelag i tråd med Fylkesplanmelding nr. 2, (2001) Arealmeldingen.

Departementets forslag til statlige planretningslinjer legger til grunn at det er variasjon i arealpress i strandsonen rundt om i landet, og man foreslår en geografisk differensiering der kommunene grupperes i to grupper i forhold til stort og mindre press på arealene. Blant kriteriene for en slik geografisk inndeling er den enkelte kommunes nærhet til befolkningssentra. Dette ut fra en vurdering av at det er i kommuner med stor befolkningstetthet det utøves størst press på arealene i strandsonen.

Fylkesmannen innser at man fra nasjonale myndigheter kan ha behov for å si noe mer konkret om hvor man mener presset på strandsonen er størst, og hvor det derfor må vises størst varsomhet med ytterligere omdisponering. Vi innser at slike signaler kan gis ved angivelse av kommunenavn. Fylkesmannen har oppfattet dette slik at departementet for Nord-Trøndelags vedkommende peker på de tettest befolkede kommuner langs Trondheimsfjorden. Fylkesmannen er ikke uenig i dette, men mener at det innenfor dette bildet er betydelige nyanser som best kan hensyntas gjennom den regionale og kommunale planlegging.

I Nord-Trøndelag er det primært etterspørsel etter, og ønske om utbygging av fritidsboliger som gir press på arealene i strandsonen, og man har i flere år (se innledningen) praktisert en differensiert forvaltning av strandsonen hvor kunnskap om kvalitetene i strandarealene har vært utgangspunktet for en geografisk differensiering og inndeling, uavhengig av administrative grenser.

Metoden med geografisk differensiering slik den har vært praktisert i Nord-Trøndelag er bl.a. et resultat av en strandsonkartlegging som Fylkesmannen sammen med kystkommunene og fylkeskommunen, gjennomførte i 2002. Vi mener at grunnlaget for en god strandsoneforvaltning ligger i kunnskap om kvalitetene i strandsonen, der en systematisk kartlegging av landskap, naturtyper, biologisk mangfold, kulturminner og kulturmiljø samt friluftsliv er nødvendig for å kunne ta hensyn til miljøkvalitetene i planleggingsprosesser. Til grunn for en kunnskapsbasert strandsoneforvaltning må det derfor ligge en arealdokumentasjon.

Fylkesmannen synes ikke en geografisk differensiering på kommunenivå slik det er foreslått gir et nyansert nok utgangspunkt for det videre arbeide med arealdisponeringen i strandområdene i Nord-Trøndelag. Vi vil i stedet anbefale en revisjon og videreutvikling av vår nåværende praksis der geografisk differensiering med tilhørende kriterier forankres som regionale planretningslinjer og følges opp gjennom arbeidet med kommuneplanens arealdel.

Det bemerkes i den forbindelse at mange kommuner, etter fylkesmannens oppfatning, må styrke både sin plankompetanse og sin forståelse for planlegging som metode for interesseavveining vesentlig, både administrativt og politisk.

Det bemerkes avslutningsvis at Høylandet kommune har kystlinje, men er ikke nevnt i retningslinjen.

Med hilsen

Roald Huseth
(e.f.)
Assisterende fylkesmann